

Kjøbstadskommissionens Virksomhed. Som dette Lovforslag oprindeligt blev forelagt i Landstinget, var det, saavidt jeg skjønner, et ordret Afstrøg af, hvad Kjøbstadskommissionen har villet. I Landstinget undergik det imidlertid, som ogsaa paapeget af den ærede sidste Læser (Lund), nogle Forandringer, ikke alene med Hensyn til, at Grundeiernes Tal blev noget forøget, men ogsaa tillige derved, at Begyndelsen til en Indlemmelse af et vist Landdistrikt i den paagjældende Kjøbstadkommune ogsaa kunde tages af vedkommende Landdistrikts Repræsentation. Jeg har nemlig ikke Noget imod den sidste Tilføjelse; derimod er jeg enig med den foregaaende Læser i, at det maasse er mindre heldigt at forandre „Salvdelene af Grundeierne“ til „to Trebiedele af Grundeierne“. Imidlertid har denne Forandring med Hensyn til Repræsentationen for det vedkommende Landdistrikt ogsaa haft en anden Følge, den nemlig, at der i § 3 er indføjet en Parenthes om, at vedkommende Landkommune kan komme til at godtgjøre den Erstatning, som de paagjældende Grundeiere faae til Gjengjæld for den større Byrde, der kommer til at paahvile dem, og heller ikke imod dette har jeg Noget væsentlig Indvending at gjøre. Derimod er der en anden Ting, som jeg ikke kan lade uomtalt, fordi den i Landstinget har givet Anledning til en meget heftig Strid, nemlig hvorvidt der, naar vedkommende Landkommune imod sin egen Villie mister et vist Territorium, som indlemmes i Kjøbstadkommunen, kan være Tale om at give Landkommunen Erstatning derfor. Et Forslag, der var stillet i denne Retning, blev forfattet ved 2den Behandling i det andet Thing. Ved 3die Behandling opstilledes der da et andet Forslag, gaende ud paa, at først, naar alle tre Faktorer — Kjøbstadkommunens Bestyrelse, Landkommunens Bestyrelse og Grundeierne — vare enige, kunde der være Tale om en Indlemmelse. Det er muligt — jeg skal ikke benegte det — at dette er at gaa noget vel vidt, da det vel vilde have til Følge, at der ikke blev Udset til noget væsentligt Fremskridt, men ikke desto mindre falder det mig lidt tungt uden Videre at give min Stemme til en Lov, ifølge hvilken der fra vedkommende Landkommune kan indlemmes Stykker i Kjøbstadkommunen imod den vedkommende Repræsentations Samtykke, og dette kan jo ske efter det foreliggende Lovforslag. For at føle mig beroliget i saa Henseende, maatte jeg have nogle statistiske Oplysninger om, hvorledes Forholdet er i de Kjøbstæderne nærmest liggende Landdistrikter, f. Ex. Oplysninger om Fattigbyrden, Oplysninger om, hvor store Arealer der i en nær

Fremtid kan blive Tale om at indlemme, osv., men jeg ser ikke et Ord derom i Motiverne. Jeg antager ganske vist, at vi maa — jeg vil ikke sige: gjøre den Indrømmelse ligeoverfor Kjøbstæderne, men — gaa ind paa den i Lovforslaget omtalte Tanke, at der maa være en Mulighed for, at Kjøbstæderne kunne faae deres Grændser afrundede; men inden jeg som sagt kan være med til at vedtage en Lov, hvorved der uden Videre kan imod Landkommunalbestyrelsens Omme frafældes Landkommunen Distrikter, som have indbragt den maasse store Indtægter — eller dog i alt Fald Indtægter, om ikke just store —, maa vi, som det forekommer mig, have nogle statistiske Oplysninger som dem, jeg før nævnte, og saadanne Oplysninger maa det dog være muligt at give. Den ærede første Læser mente, at det var tvivlsomt, om denne Lov ogsaa vedrørte Kjøbenhavn, men jeg for mit Vedkommende har dog ved at læse Lovforslaget igjennem ikke været i Tvivl om, at Lovforslaget ikke vedrører Kjøbenhavn; staar det ikke direkte, saa staar det dog i alt Fald indirekte i Lovforslaget. Derimod kunde det muligen nok ønskes, at der i Lovforslaget blev optaget et Udsnit om, hvorledes Kjøbstadkommuner kunne gaa over til at blive Landkommuner; men det, at et saadant Udsnit ikke findes i Lovforslaget, skal dog ikke affkræfte mig fra at stemme for det, thi, saavidt jeg har opfattet Forhandlingerne i det andet Thing, har den høitærede Indenrigsminister givet et Slags Løfte om, at der om dette Punkt kunde ventes et særligt Lovforslag.

Indenrigsministeren: Maa jeg svare den ærede sidste Læser, at det er ganske rigtig opfattet, at jeg befkæstiger mig med et Lovforslag af det angivne Indhold. Der har fra enkelte mindre Kjøbstæders Side for mig foreligget Antydninger om, at de kunde ønske at opgive deres Kjøbstadrettigheder; men der kommer her Spørgsmaal frem, som jeg ikke endnu har kunnet fuldt gennemarbejde. Ligeoverfor det af den ærede første Læser (Steenstrup) reiste Spørgsmaal om, hvorvidt Loven ogsaa gjælder for Kjøbenhavn, vil jeg sige, at den ikke gjælder for Kjøbenhavn, og at det slet ikke har været paatænt, at den skulde gjælde her. De kjøbenhavnske Forhold ere af en ganske anden Beskaffenhed end de fleste andre Kjøbstæders, og der har ikke været nogen Opfordring til at medtage Kjøbenhavn. Heller ikke skjønner jeg, at en Lov som den foreliggende kan finde sin Anvendelse paa Handelspladserne, som jo ikke ere undertastede en saadan Begrændsning som Kjø-